

Hærens Ordning § 6, at dette skal skee ved Lov, og som Følge deraf forekommer det mig, at naar Lovens Indhold skulde passe til dens Titel, maatte de paagjældende Garnisonssteder være nævnte i den, men det er ikke Tilfældet. Det forekommer mig, at naar det foreliggende Lovforslag skulde have sin rigtige Titel, maatte det være denne: „Forslag til Lov om Forandring i Lov om Hærens Ordning § 6 (§ 8)“, idet nemlig den nævnte § 6 bestemmer, at Hærafdelingernes Garnisonssteder skulle fastsættes ved Lov, medens dette Lovforslag gaar ud paa at sige, at det ikke skal skee ved Lov. Derpaa kan jeg for mit Bedkommende ikke gaae ind. Jeg skal stemme for Lovforslagets Overgang til 3die Behandling; men kun fordi jeg mener, at saalænge der er Liv, kan der være Haab om Bedring; jeg for mit Bedkommende vil ikke stemme for Loven ved den endelige Behandling i den Form, hvori den nu foreligger, thi jeg kan ikke gaae ind paa, at Rigsdagen giver af sin Haand, hvad der efter megen Møie er bragt tilveie ved Hærlovens Vedtagelse. Vi ere ikke saa sjældent bleve henviste til Hærlovens Ord, naar der har været Tale om at bevilge de store Summer, den kræver. Jeg vil gjerne sige om Hærløven, at den er god, men den er dyr, og skulle vi i den ene Henseende holde os til Hærløvens Bestemmelser, forekommer det mig, at vi ogsaa bør gjøre det i andre Henseender, indtil vi ere os bevidste, at der er Noget i den, hvormed vi ikke ere fornøiede. Lad os da imidlertid være os det bevidste, og lad os da vedtage en Lov, som har Forandringer i Hærløven til Følge, men det foreligger ikke, hvormod det foreligger i en anden Form, der giver det samme Resultat. Jeg kan ikke opgive den Indflydelse, som Rigsdagen har paa at bestemme, hvor vore Sønner skulle ligge i Garnison, og uagtet jeg som sagt vil stemme for Sagens Overgang til 3die Behandling, er jeg derfor nødt til at stemme imod den ved den endelige Behandling, naar den ikke da foreligger i en meget betydeligt forandret Form. Jeg kan heller ikke see, hvorledes de Forslag, der ere stillede af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), kunne hjælpe stort paa Sagen.

Derfor Forslaget til § 1 vedtages, kommer Paragraphen dog kun til at sige, at Hærafdelingernes Garnisonssteder skulle bestemmes overeensstemmende med Hærløven, men det behøve vi ikke at sige, thi det vide vi iforveien; vedtages der ingen Lov, have vi Hærløvens rene og klare Ord for, at Hærafdelingernes Garnisonssteder skulle fastsættes overeensstemmende med Hærløven. (Winther: Det staaer ikke i mit Endringsforslag!) Derfor § 1 vedtages overeensstemmende med det ærede Medlems Forslag, vil den komme til at lyde saaledes — jeg haaber, at den fungerende Formand ikke afbryder mig; det er blot et Par Linier, jeg vil oplæse: — „Hærafdelingernes Garnisonssteder fastsættes i Overeensstemmelse med Hærens Inddeling og Forlægning i Henhold til Hærløven“ (Winther: Ja, Hærens Inddeling). Det behøver ikke at staae i en ny Lov, thi der staaer allerede i § 6 i Hærløven: det skal i Henhold til Hærløven skee ved Lov, og det forekommer mig derfor ikke nødvendigt at vedtage en ny Lov derom. Naar der fra Ministerens Side er talt om den store Betydning, det kan have med Hensyn til Forsvaret, hvor Dropperne i Farens Dieblik ere, og naar der er fremsat Antydninger i den Retning, er jeg fuldstændig enig med ham; men man maa dog gaae ud fra, at det Ordinaire er Fredstid, og at Krigstid er det Extraordinaire, det mindre Almindelige; jeg haaber i ethvert Fald, at Krigstiden vil blive den mindste Tid, men at den meste Tid vil gaae hen med Fred, og heller ikke i Fredstid har det saa ganske ringe Betydning, hvor Dropperne komme til at ligge. Jeg skal gjerne udtale min personlige Mening i saa Henseende, den blive optaget, som den vil; jeg har før udtalt noget Eignende, eller i ethvert Tilfælde noget Beslægtet, og det maa skee endog tidligere, men i alt Fald i denne Session. Det er ikke saa sjældent blevet udtalt her, dels af Regjeringen og dels af ærede Medlemmer af Thinget, at der ikke for Fremtiden for Alvor kan være nogen Tanke om at forsvare Andet end Sjælland og eventuelt Kjøbenhavn, og slige Udtalelser kunne maa skee faae nogen Indflydelse paa Sagen i Fremtiden, isald den bliver at afgjøre ved kongelig Anordning. De-